

Beszámoló a XVII. Pedagógiai Értékelési Konferenciáról

A tudományos közösségek fontos jellemzője, hogy tagjaik különféle fórumokon megosztják egymással eredményeiket. Ilyen fórumok lehetnek folyóiratok vagy konferenciák, ahol a különböző paradigmákon belül működő kutatók a nyilvánossággal és a tudományos közösséggel is ismertetik legfrissebb eredményeiket. A tudományos igényű folyóiratok és a konferenciák működésük során a tudományosság legfontosabb kritériumait, az objektivitást és a kritikai megközelítést is érvényesítik (Csapó, 2005).

A konferencia általános jellemzői

A Szegedi Tudományegyetem Neveléstudományi Intézete és Neveléstudományi Doktori Iskolája által szervezett Pedagógiai Értékelési Konferencia azzal a céllal született, hogy a pedagógiai értékelés iránt érdeklődő hazai és nemzetközi közönséget összekapcsolja, lehetőséget teremtsen a diskurzusra. Mára a konferencia a pedagógiai értékelés szakemberei számára az egyik legfontosabb, évente megrendezett, nemzetközi sztenđerdeknek megfelelő hazai konzultációs fóruma.

A tizenhetedik alkalommal megrendezett, 2003-ban alapított Pedagógiai Értékelési Konferencia az első megrendezése óta számos változáson ment keresztül. A Nagy József és tanítványai körül kialakult empirikus pedagógiai műhelyben 1991-ben elindult a pedagógiai értékelési szakértő szakos egyetemi képzés. 2003-ban az ő számukra és az egykori oktatóik számára rendezték meg először, Csapó Benő kezdeményezésére, azt a szakmai és baráti találkozót, mely a mai konferencia elődjének tekinthető (Fejes, Kasik és Kinyó, 2006).

A kezdetekben meghívott előadókkal, Csapó Benő elnökségével zajló találkozót 2006-ban a nagy érdeklődésre való tekintettel átalakították. Ettől az évtől

kezdve a nemzetközi tudományos konferenciák normáinak megfelelően, objektív bírálati rendszer alapján elfogadott előadásokat, szimpóziumokat és poszttereket mutatnak be a konferencián. A konferencia elnöki szerepköre is változott, ettől az évtől minden évben más szakember látta el az elnöki teendőket (Fejes, Kasik és Kinyó, 2006). Ennek jelképeként Csapó Benő – az alapító elnök – 2006-ban átnyújtotta az erre az alkalomra készített stafétabotot a következő elnöknek, Józsa Krisztiánnak, aki azt a következő, 2007-es találkozó zárásakor a 2008-as konferencia elnökének adta tovább. Ezt a hagyományt azóta is folytatják, így az idei konferencia elnöke, Molnár Edit Katalin 2018-ban az az évi elnöktől, Vidákovich Tibortól vette át a stafétabotot, és a konferencia végével a 2020-as PÉK leendő elnökének, Fejes József Balázsnak adta át.

A következő nagy mérföldkövet a konferencia történetében a PÉK nemzetközi konferenciává válása jelentette a 2012-ben rendezett jubileumi konferencián. Egyrészt az Oktatáselméleti Kutatócsoport már korábban, 2009-től kezdve évente szervezett nemzetközi műhelykonferenciát, *Szeged Workshop on Educational Evaluation* (SWEE) címmel. A SWEE keretét biztosított a pedagógiai értékelés területén dolgozó európai kutatóknak az adott találkozóra kijelölt témák

aktuális kérdéseinek közös megvitatására. A műhelykonferenciának köszönhetően több európai országból érkeztek kutatók Szegedre. A feljük való nyitás és a konferencia nemzetközivé válásának következő lépcsőfoka volt a 2012-es évben megszervezett konferencia, amelyen immáron nemcsak a plenáris előadások hangzottak el angolul, hanem a résztvevőknek is lehetőségük volt angol nyelvű előadásaik és posztereik bemutatására (Rausch és Kovács, 2013).

A XVII. Pedagógiai Értékelési Konferenciát 2019. április 11. és 13. között rendezték Szegeden. Az eseményen számos hazai és külföldi kutató vett részt. Érkeztek kutatók Németországból és Finnországból, és az SZTE Neveléstudományi Doktori Iskola magyar és külföldi hallgatói is több előadással készültek. Összesen kb. 120 fő részvételével zajlott a három napos konferencia.

Plenáris előadások, szimpóziumok és könyvbemutató

A konferencia nyitónapján Patrik Scheinin, a Helsinki Egyetem professzora a finn érettségi reformjáról tartott előadást *Reforming the Matriculation Examination in Finland: Problems, Prospects and Conclusions for Europe* (Az érettségi reformja Finnországban: problémák, kilátások és következmények Európa számára) címmel. Előadásában a tömegesedő finn középfokú oktatás által az érettségi rendszer és az ezen alapuló felsőoktatási felvételi rendszer számára támasztott kihívásokról beszélt. Felhívta a figyelmet az érettségi eredményeken alapuló felsőoktatási felvételi rendszer hibáira, az az alapján történő kiválasztás visszásságaira. Problémaként emelte ki, hogy habár csökkent a diákok száma, ennek ellenére az érettségi vizsgatárgyak száma jelentősen emelkedett, ami megnehezíti az eredmények összehasonlítását. A hallgatók jelentős számú tantárgyspecifikus vizsgatárgyból választhatnak, így sokféle vizsgakombinációval szerezhetik meg a

résztvevők azokat a pontokat, amelyek az egyetemi felvételi eljárás, a hallgatók rangsorolásának alapját képezik.

Előadásában felvetette, hogy az egyes országok érettségi eredményeinek összevethetőségét, valamint az oktatási rendszerek átjárhatóságát növelné az európai szinten egységes, közös érettségi bevezetése. A megvalósítás előtt azonban számos kérdést kell még tisztázni. Milyen tantárgyakat, területeket érintene a vizsga? Milyen tartalmat kérne számon? Milyen típusú lenne? Ezen kérdések tisztázásáig csak elméleti lehetőségként számolhatunk a közös európai érettségi rendszer bevezetésével.

A konferencia zárónapján Halász Gábor *Measuring innovation in education: Theoretical framework and survey outcomes* (Az innováció mérése az oktatásban: elméleti keretek és kutatási eredmények) című plenáris előadását hallhatták a résztvevők. Az előadás az „Innova” kutatási projekt keretében, 2016 és 2018 között, hazai oktatási intézményekben megvalósult, oktatási innovációval kapcsolatban végzett felmérések eredményeit mutatta be.

A pedagógusok által, a mindennapi gyakorlatban létrehozott innovációk döntő szerepet játszanak az oktatás minőségének és hatékonyságának javításában. Az előadó szerint új, eredeti megoldások szükségesek ahhoz, hogy a tanárok a mindennapi munkájuk során felmerülő kihívásokra reagálni tudjanak. A többi tudásintenzív szakmához hasonlóan a kreativitás és az újításra való nyitottság a tanárok és a tanárközösségek hatékony működéséhez szükséges feltételek. Az iskoláknak támogatniuk kell az innovatív megközelítéseket, kezelniük kell a változásokat és az innovációs folyamatokat. A nemzeti oktatási innovációs stratégiák megkövetelik az innovációs folyamatok monitorozását az oktatási rendszerekben, ami szükségessé teszi az innováció mérését. Az előadás bemutatta azokat a kihívásokat, melyekkel azok küzdenek, akik az oktatási innovációs folyamatok mérhetővé tételére törekednek, illetve az „Innova” projektben használt elméleti

keret és az iskolákban és egyénileg végzett adatgyűjtések néhány eredményét. Külön hangsúlyt kapott az előadásban a különböző szervezeti jellemzők, az egyéni innovációs tevékenység és a viselkedés közötti kapcsolat.

Idén két szimpóziumra került sor, melyek közül az első a *Cross-cultural measurement of academic skills* (Iskolai képességek összehasonlító mérése) hasznos információkat tartogatott azok számára, akik szerettek volna jobban elmélyedni a kultúrák közötti vizsgálatok kivitelezésének módszereiben. A szimpózium előadásai mind olyan kutatásokat mutatnak be, amelyek különböző országokban tanuló diákok eredményeinek összehasonlítására vállalkoztak.

Az első előadás egy Németországban kidolgozott, a számfogalom fejlődésére vonatkozó elméletet ismertette. A longitudinális mérés mellett dél-afrikai tanulók bevonásával végzett keresztmetszeti vizsgálat is megerősítette, hogy a kutatók által kidolgozott elmélet kultúrafüggetlenül alkalmas a számfogalom fejlődésének vizsgálatára. A második előadás arra hívta fel a figyelmet, hogy a kultúrák közötti vizsgálatok nemcsak az országhatárokon átívelő vizsgálatok formájában valósíthatók meg, hanem országhatárokon belül is fontos szerephez juthatnak a kisebbségi tanulók teljesítményének megismerésében. A bemutatott kutatásban két nyelvű (német és török) tanulók számfogalmának fejlődését vizsgálták mindkét nyelven készült feladatokkal. A harmadik előadás az eDia online mérési platform alkalmazásának lehetőségeit vázolta fel, és kitért arra is, hogy a számítógép-alapú mérések milyen lehetőségeket tartogatnak a nemzetközi összehasonlító vizsgálatok lebonyolításában. A negyedik előadás az előzőhöz kapcsolódva egy olyan, az eDia segítségével megvalósított mérés eredményeit ismertette, amely kínai és magyar általános iskolások problémamegoldó gondolkodását vizsgálta. Az eredmények felvilágították a két ország tanulóinak teljesítményében mutatkozó különbségekre.

A pedagógusok által, a mindennapi gyakorlatban létrehozott innovációk döntő szerepet játszanak az oktatás minőségének és hatékonyságának javításában. Az előadó szerint új, eredeti megoldások szükségesek ahhoz, hogy a tanárok a mindennapi munkájuk során felmerülő kihívásokra reagálni tudjanak. A többi tudásintenzív szakmához hasonlóan a kreativitás és az újításra való nyitottság a tanárok és a tanárközösségek hatékony működéséhez szükséges feltételek. Az iskolának támogatniuk kell az innovatív megközelítéseket, kezelniük kell a változásokat és az innovációs folyamatokat. A nemzeti oktatási innovációs stratégiák megkövetelik az innovációs folyamatok monitorozását az oktatási rendszerekben, ami szükségessé teszi az innováció mérését.

A második szimpózium a *Training of Learning Processes* (A tanulási folyamatok segítése) címet viselte. Az előadások közös vonása, hogy mindegyik olyan intervenciót mutatott be, aminek célja a résztvevők teljesítményének javítása volt. Az első kutatás során iskolakezdés előtt álló gyerekek számtani tudásának fejlesztése volt a cél egy memóriajáték segítségével. A második előadás a hazai fejlesztésű eLea online platform¹ működését ismertette, mely többféle területhez

¹ Az online fejlesztőprogramokról bővebb információ a <http://edia.hu/elea/> oldalon érhető el.

kapcsolódóan kínál fejlesztőprogramokat. A harmadik előadás palesztin tanulók induktív gondolkodásának fejlesztését célzó online program eredményeit ismertette. A vizsgálat tanulsága szerint a kidolgozott feladatok alkalmasak arra, hogy a tanulók képességfejlődését támogassák. Végül az utolsó előadás német tanulók matematika teljesítményének növekedését kívánta elérni a tanulókat erő osztálytermi hatások optimalizálásán keresztül. A kutatás eredményei biztatók, ugyanakkor csak a résztvevők egy részénél sikerült kimutatni, hogy matematikai teljesítményük javult a beavatkozás hatására.

A szimpóziumok és előadások mellett a konferencián könyvbemutatóra is sor került, ahol az idén megjelent *International Handbook of Mathematical Learning Difficulties* (A matematikai tanulási nehézségek nemzetközi kézikönyve) című kötetet ismertették. A könyvbemutató lehetőséget kínált arra, hogy az érdeklődők közelebbről megismerjék a kötetet, amelynek célkitűzése, hogy a legfrissebb eredmények összefoglalásával elősegítse a matematikatanítás eredményességének javulását. Az általános fejezeteken túl bemutatja a matematikatanítás kihívásait nemzetközi és európai szinten, így hasznos olvasmány lehet mindazoknak, akik szeretnék jobban megismerni, milyen nehézségekkel küzdenek az egyes régiók és ezekre milyen megoldások születtek.

Válogatás a tematikus szekciókban elhangzott előadásokból

Összesen kilenc magyar és tizenegy angol nyelvű szekcióban hangzottak el neveléstudományi és pedagógiai kutatásokat bemutató előadások (1. táblázat). 107 szerző 84 előadását hallgathatták meg az érdeklődők a két és fél napos rendezvényen. Néhány, a konferencia témáihoz szorosan kapcsolódó szekciót részletesebben is szeretnénk bemutatni, hogy érzékeltesük a konferencián elhangzott előadások sokszínűségét.

Az első angol nyelvű szekcióban (Learning, motivation and social context) előadó szakemberek az iskolai teljesítményeket, attitűdöket és motivációkat vizsgálták társas kontextusba helyezve. Finnországban 1–9. évfolyamos tanulók tanulási képességének és a tanuláshoz fűződő viszonyának változásait követték nyomon egy longitudinális kutatás keretein belül. Azt találták, hogy az évek előrehaladtával a diákok iskolával és tanulással kapcsolatos attitűdjei pozitív irányba mozdultak el. A kutatás részeként azt is vizsgálták, hogy tapasztalható-e különbség a finn tanulók iskolai önértékelésében annak függvényében, hogy tagozatos osztálynak a tagjai vagy általános képzésben vesznek részt.

Az első angol nyelvű szekcióban (*Learning, motivation and social context*) előadó szakemberek az iskolai teljesítményeket, attitűdöket és motivációkat vizsgálták társas kontextusba helyezve. Finnországban 1–9. évfolyamos tanulók tanulási képességének és a tanuláshoz fűződő viszonyának változásait követték nyomon egy longitudinális kutatás keretein belül. Azt találták, hogy az évek előrehaladtával a diákok iskolával és tanulással kapcsolatos attitűdjei pozitív irányba mozdultak el. A kutatás részeként azt is vizsgálták, hogy tapasztalható-e különbség a finn tanulók iskolai önértékelésében annak függvényében, hogy tagozatos osztálynak a tagjai vagy általános képzésben vesznek részt. A finn

1. táblázat. A magyar és angol nyelvű szekciók listája

Magyar nyelvű szekciók listája	Angol nyelvű szekciók listája
Anya- és idegen nyelvi kutatások	Learning, motivation and social context
A tanulás társas aspektusai	Cross-cultural measurement of academic skills
Új témák és problémák a hazai neveléstudományi kutatásokban	Social and cognitive aspects of learning
A társadalomtudományi műveltség vizsgálata	Issues in language education
Pedagógiai diagnosztika	Views on learning and engagement
Egészség és jóllét az iskolában	Assessment of 21 st century skills
Tantárgypedagógiai kutatások: értékelés és fejlesztés	Training of learning processes
Oktatási rendszer, rendszerszintű értékelés	Skills assessment
A szelf és a közösség működésének megismerése új kutatásokban	Music education
	Research on health and well-being
	Research on teachers' professional background

oktatási rendszer ismert vonása, hogy az iskolák között kismértékű különbség észlelhető, mégis tény, hogy náluk is létezik a Nagy Hal – Kis Tó (Big Fish Little Pond) hatás, azaz a jobb teljesítményű, szelektált csoportokban tanuló diákok tanulmányi énképe alacsonyabb. Magyar kutatók is képviseltették magukat ebben a szekcióban. Az egyik előadás célja az volt, hogy felfedje az osztálytermi klíma azon jellemzőit, melyek hatással lehetnek a tanulók céljaira, motivációira. A kutatás részeként olyan Likert-skálás kérdőívet dolgoztak ki, amely az osztályban jelenlévő motivációs struktúrához kapcsolódóan négy dimenzióhoz (társakkal való együttműködés, az osztálytermi közönség, társak megismerése és társak csúfolása) kapcsolódóan méri a diákok percepcióját. Az utolsó előadás témája a kiegészítés volt, ami manapság nemcsak a tanárokat fenyegeti, hanem sajnos a diákok körében is egyre többször előfordul. A vizsgálatban részt vevő közel négyszáz középiskolás diák 25%-ánál fedezték fel a kiegészítő jeleket. Az eredmények arra is rámutattak, hogy a tanulók kiegészítése pozitív együttjárást mutat az iskolai követelmények fokozott észlelésével.

A tanulás társas aspektusai szekcióban különböző életkorú diákok szociális

viselkedésének jellemzőivel foglalkozó előadásokat hallgathattak meg az érdeklődők. Az egyik előadás arra hívta fel a figyelmet, hogy az óvodás gyermekek proszociális viselkedésének észlelésében jelentős különbség tapasztalható a szülők és az óvodapedagógusok között. Az eredmények szerint az eltérés fakadhat abból, hogy az eltérő megfigyelési helyzetekben másként viselkednek a gyermekek, ugyanakkor a megfigyelők is különbözőképpen értékelik a gyermekek viselkedését. Egy másik előadás a serdülők társas problémahelyzetekben megnyilvánuló problémamegoldó orientációjával foglalkozott, amit kérdőív és problémahelyzetekhez kapcsolódó történetek, az azokra adott reakciók segítségével is mértek. A kétféle mérési eljárás alkalmasnak bizonyult arra, hogy árnyalt képet adjon a serdülők társas problémahelyzetekben tanúsított viselkedéséről. A szekció egy másik, szintén középiskolások körében végzett kutatása arra világított rá, hogy szoros összefüggés van a tanulási szokások, a tanulmányi átlag és a tesztszorongás között. Annak érdekében, hogy a diákok sikeresen teljesítsenek az iskolában, elengedhetetlen a helyes tanulási szokások kialakítása, valamint a megfelelő tanulási stratégiák alkalmazása.

A szekció utolsó előadása arra mutatott rá, hogy a szándékos önszabályozás jó hatással van a diákok tanulmányi eredményeire.

Egy másik tematikus szekció a 21. századi képességek értékelésével foglalkozott (*Assessment of 21st century skills*). Az előadások tanulsága szerint a számítógép-alapú mérés alkalmazása sok haszonnal jár a pedagógiai kutatások számára is. Lehetővé teszi olyan területek mérését (pl. élethosszig tartó tanuláshoz szükséges képességek, problémamegoldás, a természettudományos tudáshoz kapcsolódó képességek), amelyek hatékonyabban valósíthatók meg számítógépes környezetben. A technológiaalapú mérőeszközök nemcsak az értékelés során, hanem a tanulási folyamatokban is kiválóan lehet alkalmazni. Segítségükkel a mindennapi életben hasznos, tantárgyakon átívelő kompetenciák fejlesztése is lehetségessé válik, mint például a tanulás tanulása. A szekció egyik előadása kínai és magyar tanulók problémamegoldását és tanulási stratégiáit vizsgálta számítógép-alapú mérés segítségével. Érdekes eredménynek számít, hogy míg a memorizálás stratégiáját gyakran használó kínai tanulók problémamegoldó teljesítménye alacsonyabb volt, addig a hasonló stratégiával tanuló diákok jobb eredményt értek el. A kutatók az eredmények ismeretében feltételezték, hogy a diákok a feladatok megoldása során eltérő stratégiákhoz folyamodtak a problémahelyzetek feltárásakor. A szekció egy másik előadása namíbiai diákok természettudománnyal kapcsolatos hiedelmeit, meggyőződéseit tárta fel. A méréshez fejlesztett számítógép-alapú tesztet megfelelőnek találták a tanulók értékelésére, és a továbbiakban is használható fejlődésük nyomon követéséhez.

A *Pedagógiai diagnosztika* nevet viselő szekcióban új, innovatív mérőeszközöket ismerhettünk meg, legyen az akár egy papíralapú teszt elektronikus változata vagy egy meglévő diagnosztikus eszköz korszerűbb példánya. Szegedi kutatók az online DIFER teszt óvodai alkalmazhatóságát vizsgálták nagycsoportos óvodások

A Pedagógiai diagnosztika nevet viselő szekcióban új, innovatív mérőeszközöket ismerhettünk meg, legyen az akár egy papíralapú teszt elektronikus változata vagy egy meglévő diagnosztikus eszköz korszerűbb példánya. Szegedi kutatók az online DIFER teszt óvodai alkalmazhatóságát vizsgálták nagycsoportos óvodások körében. Egy másik kutatópáros azt akarta kideríteni, hogy van-e összefüggés a 6–7 éves gyermekek hazugság-felismerése és iskolaérettsége között. Meséken keresztül vizsgálták, hogy a gyermekek felismerik-e a hazugságot a történetekben, továbbá arra is kíváncsiak voltak, hogy meg tudják-e különböztetni a valós hazugságot a nem szándékos hazugságtól. A gyógypedagógiai diagnosztika területén is értesültünk újdításokról a Meixner olvasólapok aktualizálása kapcsán. A vizsgálólappal szövegén történtek apróbb módosítások, illetve a vizsgálati útmutató lett sokkal részletesebb a minél objektívebb kiértékelés érdekében.

körében. Egy másik kutatópáros azt akarta kideríteni, hogy van-e összefüggés a 6–7 éves gyermekek hazugság-felismerése és iskolaérettsége között. Meséken keresztül vizsgálták, hogy a gyermekek felismerik-e a hazugságot a történetekben, továbbá arra is kíváncsiak voltak,

hogy meg tudják-e különböztetni a valós hazugságot a nem szándékos hazugságtól. A gyógypedagógiai diagnosztika területén is értesültünk újításokról a Meixner olvasólapok aktualizálása kapcsán. A vizsgálólap szövegén történtek apróbb módosítások, illetve a vizsgálati útmutató lett sokkal részletesebb a minél objektívebb kiértékelés érdekében. A Karrier-tábla elnevezésű, középiskolások érdeklődését feltáró kérdőív használata a tanácsadói munkában kiváló segítséget nyújthat abban, hogy a pályaválasztás előtt álló fiatalok megtalálhassák a leginkább személyükhöz illeszkedő foglalkozást.

Az *Egészség és jóllét* tematikájú szekcióban szintén négy előadásra került sor. Ezek mindegyikében közös elem volt, hogy a kutatók vizsgálatuk sikeres lebonyolításához kivétel nélkül a kérdőívet találták a legmegfelelőbb mérőeszköznek. Aktuális problémával, az okostelefon-függőséggel foglalkozott az egyik kutatás. 14–30 éves fiatalok okostelefon-használatáról gyűjtöttek adatokat online kérdőív segítségével. Arra a következtetésre jutottak, hogy a közösségimédia-használat járul hozzá leginkább a függőség kialakulásához. Egy másik szakértő 6. évfolyamos tanulók érzelmi jóllétét vizsgálta a magyar nyelvű rövidített WHO Jóllét kérdőívvel. A szekció egy további előadása az iskolai jóllét és az önszabályozott tanulás összefüggéseit vizsgálta, a Sportolói Identitás Skála magyar változatának ismertetésével zárult ez a blokk.

Az utolsó szekció, amit kiemelnénk, az *Oktatási rendszer; rendszerszintű értékelés* nevet kapta. Az itt bemutatott előadások a különböző szinteken megvalósuló értékelési folyamatok hatásmechanizmusait vizsgálták. Az első előadó azt vizsgálta, hogy az iskolák és a tanárok milyen mértékben használják fel az Országos Kompetenciamérés eredményeit az osztálytermi munka megtervezésekor, valamint az eredmények felhasználása eredményezett-e javulást a tanulók teljesítményében. A második előadás a hazai nyelvtanítás helyzetét tárta fel, és egy olyan kutatás eredményeit ismertette, amely az oktatási

folyamat minden résztvevőjét vizsgálta, így igyekezett teljes körű helyzetképet felvázolni. A kutatás szerint a nyelvtanítás sikerességének megítélésében az intézményvezetők részéről erősen dominál a vizsgaközpontúság, azaz a sikeres nyelvizsgák fényében értékelik az intézményükben zajló nyelvtanítás eredményességét, míg a tanulók más szempontok mentén gondolkodnak. Egy másik kutató arra volt kíváncsi, hogy a tanulók miként viszonyulnak a dolgozatokhoz, és hogyan értelmezik az ezekből származó visszajelzéseket. Az általa használt 30 tételből álló dolgozatírással kapcsolatos attitűdöket vizsgáló kérdőív megfelelő kiindulópontként szolgálhat a téma mélyrehatóbb feltárásához. A szekció zárásaként arról kaptunk képet, hogyan változik a tanárjelöltek tudása és látásmódja a pedagógiai értékelés témakörben az egyetemi tanulmányaik hatására. Az eredmények biztatók, a tanárjelöltek értékeléssel kapcsolatos szemléletmódjában változás figyelhető meg, ugyanakkor további támogatásra van szükségük a differenciált látásmód stabil megszilárdulásához.

Összegzés

A Pedagógiai Értékelési Konferencia a pedagógiai értékeléssel foglalkozó hazai neveléstudományi szakemberek éves konzultációs fóruma, amely lehetőséget teremt a hazai és nemzetközi kutatóknak legfrissebb kutatási eredményeik bemutatására, megvitatására, a pedagógustársadalommal való megosztására. A bírálati rendszer a nemzetközi konferenciák gyakorlatát követve biztosítja a konferencián elhangzó előadások magas színvonalát, a tudományosság kritériumainak maradéktalan érvényesülését.

A XVII. Pedagógiai Értékelési Konferencia plenáris előadásainak, szimpóziუმainak és néhány tematikus szekciójában elhangzó előadásainak rövid ismertetése a konferencián megjelenő témák sokszínűségét hivatott prezentálni. A pedagógiai értékelés sokféle különböző megközelítése,

alkalmazási lehetősége volt jelen a konferencián, így minden jelenlévő megtalálhatta az érdeklődéséhez illeszkedő szekciót. A bemutatott eredmények egyszerre szolgálják a kutatók közötti tudásmegosztást, ugyanakkor lehetőséget teremtenek arra is, hogy a pedagógusok új mérési-értékelési eljárásokat ismerjenek meg és építsenek be munkájukba.

Gurka Éva

Szegedi Tudományegyetem,
Neveléstudomány MA szak

Németh Adrienn

Szegedi Tudományegyetem,
Pedagógia BA szak

Dancs Katinka

Szegedi Tudományegyetem, Bölcsész- és
Társadalomtudományi Kar,
Neveléstudományi Intézet

Irodalom

Csapó Benő (2005). A Magyar Pedagógia feladata a neveléstudomány fejlesztésében. *Iskolakultúra*, 15(4), 3–0.

Fejes József Balázs, Kasik László & Kinyó László (2006). Beszámoló a IV. Pedagógiai Értékelési Konferenciáról. *Iskolakultúra*, 16(11), 92–97.

Kis Noémi (2013). A Pedagógiai Értékelési Konferenciák összehasonlító elemzése. *Iskolakultúra*, 13(7–8), 123–128.

Rausch Attila & Kovács Gergely (2013). Beszámoló a X. Pedagógiai Értékelési Konferenciáról. *Iskolakultúra*, 23(1), 99–106.